JUSTIN A. COATES

ECHIPA DE EXTERMINARE

Justin A. Coates

Echipa de exterminare

versiunea în limba română

UNCRIS

— Ăsta-i un rahat!

Era a doua oară când o spunea Macy în timpul lungului marș către vârful muntelui. Sergentul Nielsen l-a privit supărat pe mitraliorul MK48 când tânărul s-a sprijinit de un pin afgan.

— Taci, Macy, îi spuse, simțind că este la fel de extenuat ca și mitraliorul, dar refuzând să lase să se vadă. Poți să mănânci căcat despre asta când ne vom întoarce la Desolation. Pune un genunchi jos, supraveghează împrejurimile, hidratează-te.

Macy s-a uitat peste umăr la comandantul Unității sale cu o batjocură abia disimulată. Și-a aprins o țigară și s-a aplecat să fixeze bipodul mitralierei în spatele rădăcinilor pinului. Nielsen a mers să verifice restul Unității 1.

Erwin se așezase în spatele unui bolovan neted din calcar. Lunetistul cerceta terenul prin luneta montată pe arma sa MK14 EBR. Carabina de calibrul 7,62 mm era bine proptită în umărul acoperit cu bluza de camuflaj de tip Multicam.

— Vezi ceva interesant? a întrebat Nielsen.

— Nimic, a mormăit Erwin, cercetând fără grabă valea de dedesubt. Nu de când păstorul acela ciudat ne-a urmărit după Meri Khel.

Și-a lăsat capul pe un umăr, vorbind pe un ton ceva mai ridicat:

— L-ai văzut pe avortonul ăsta?

— Mda. Tipul e ciudat.

Amândoi au râs înfundat, savurând această glumă de-a lor, de-a Unității, în ultimele șase luni. Să fie staționați la COP[1] Desolation nu era ușor; păstrarea umorului în circumstanțele cele mai idioate și vulgare a fost liantul care i-a împiedicat pe oamenii din Divizia de Infanterie 25 să se ucidă unul pe altul. Avanpostul era micuț, iar misiunile zilnice istovitoare. Umorul sec era tot ce aveau.

— Vom reuși să ne întâlnim la timp cu Unitatea 2? a întrebat Erwin, aruncând încă o privire scurtă prin lunetă.

— Da. Dacă asta e ultima oprire pe care o facem, vom reuși.

Nielsen a tras o înghițitură de apă caldă prin furtunul de la sistemul de hidratare *Camelback*.

---

[1] COP – Combat Outpost – avanpost militar – mic detașament de soldați staționat departe de forțele principale, de obicei în zone ne-/puțin populate, cu misiunea de a depista/contracara intruziunile neautorizate și atacurile surpriză.

— Să-mi spui dacă vezi ceva.

Folen și Coutts se aflau în partea cealaltă a micului pisc, supraveghind peste o prăpastie de 30 m. Coutts era ghemuit peste carabina automată M249 cu țeava sa groasă și amenințătoare. M4 a lui Folen, prevăzută cu lansator de grenade M320 era sprijinită de un copac, în timp ce Folen trimitea un jet puternic de urină peste marginea prăpastiei.

— O să fii împușcat drept în sculă dacă te mai expui așa, îi spuse Nielsen.

Coutts l-a privit, rânjind ca un idiot.

— Drept în sculă, a repetat, scuipând o bucată de tutun negru de mestecat. N-o mai freca la rece[2], Folen.

— Vreau să văd cât de departe pot să mă piș, spuse Folen, forțându-se vizibil.

— Vorbesc serios, idiotule. Dă-te dracu' de-acolo!

Folen s-a încheiat la pantaloni și și-a reluat poziția din spatele micii lor formații.

— Cât mai mergem după obiectiv, se'gent?

— Încă fix 100 m în sus, spuse, verificându-și scurt GPS-ul atașat la încheietura mâinii. Atât timp cât urmăm această cale ar trebui să nu avem probleme. Unitatea 2 ne va aștepta acolo. V-ați hidratat cu toții?

— *Roger*, au confirmat amândoi, întorcându-și capetele către muștiucele bidoanelor flexibile, *camelback*, pe care le purtau toți cei ce patrulau în zone de combat.

Reîntors în mijlocul dispozitivului patrulei, Nielsen a activat microfonul.

— 1-7, sunt 1-1, *over*.

Liniște. A încercat să-și păstreze vocea calmă.

— 1-7, 1-1. Suntem la 500 de metri de obiectiv. Confirmați. *Over*.

Liniște. Mort. Rece. Liniște absolută. Nielsen începu să transpire în ciuda frigului dimineții. Nu era pentru prima dată când se blestema singur că nu s-a împotrivit planului idiot al comandantului plutonului lor pentru localizarea ascunzătorilor cu arme ale inamicului. Fragmentarea plutonului în unități atât de mici era ceva stupid. Sfida bunul simț; sfida tacticile de bază. Dacă n-ar fi fost totala incompetență a sergentului plutonului și

---

[2] Joc de cuvinte: *dick* = sculă/penis; *dicking around* = a pierde timpul.

lipsa de voință în a-l înfrunta pe noul locotenent, asta nu s-ar fi întâmplat niciodată.

Nu mai aveau contact radio de aproape 20 de minute. Așa ceva era absolut nemaiauzit. Singurul lucru care se putea face era să meargă până la următorul obiectiv și să spere că vor face joncțiunea acolo. Mai departe de asta Nielsen nu știa ce va fi, dar să fie al naibii dacă își va demoraliza unitatea lăsând să se vadă că este cuprins de frică.

— OK, spuse după un moment. Mergem mai departe.

Au continuat să urce încă 300 m. Fiecare pas era la fel de greu precum cel anterior, gleznele și genunchii fiind solicitați la maxim. Aerul de munte era rarefiat. Nielsen a rezistat tentației de a da ordin de înlocuire a căștilor de kevlar cu șepcuțele din pânză. Noaptea se lăsa cu repeziciune, iar ei aveau nevoie de dispozitivele de vedere-noaptea montate pe căști pentru a se putea mișca pe munte.

Au făcut aproape 400 m către vârf, când deodată Macy a deschis focul cu MK48.

— Contact! a strigat, lăsându-se în genunchi în spatele unei mici grămezi de pietre.

Mitraliera a detunat scurt, lansând o rafală de 9 gloanțe perforante/incendiare.

— Două sute de metri. Sus pe creasta opusă. O unitate inamică cu RPG.

Răspunsul lui Nielsen a fost acoperit de zgomotul greu al exploziei unui proiectil de RPG-7. Grenada reactivă a detonat lovindu-se de un pin din apropiere, spulberând așchii de lemn în toate părțile.

— 1-7, aici 1-1, contact inamic! a apelat în microfonul inutil, lăsându-se într-un genunchi lângă Macy.

— Foc de voie! a strigat.

Mitraliera ușoară a lui Coutts a deschis focul asupra piscului. M249 și MK48 au început imediat să tragă rafale alternative, fiecare deschizând focul când cealaltă făcea o pauză pentru a ajusta linia de tragere sau ca să reîncarce. O grenadă *High-Explosive Dual-Purpose* a zburat prin aer lansată dinspre poziția lui Folen. După o secundă, Nielsen a lansat și el o grenadă. Gloanțe de AK-47 au șuierat prin aer pe deasupra capului său. Și-a reîncărcat lansatorul de grenade care era

montat sub țeava carabinei, cu ochii pe focul de la gura țevii a mitralierii ușoare RPK a inamicului.

Ambele grenade au aterizat chiar în mijlocul poziției inamicului. O coloană de fum și praf s-a ridicat dintre copacii unde se aflase inamicul.

— Încetați focul! a strigat imediat Nielsen, dorind să facă economie la muniția pentru mitralieră. Folen, mai lansează o grenadă. Erwin, doboară tot ce mișcă.

Lansă grenada către locul unde văzuse RPGul. Folen a lansat și el o clipă mai târziu, ambele lovind exact în același loc.

Câteva clipe a fost liniște; apoi, un singur foc tras de Erwin cu EBR.

— Erwin? a întrebat Nielsen.

— Am văzut o mișcare. Voiam doar să mă asigur.

— OK. *Buddy ACE* raport, apoi o ștergem de aici.

S-a mutat în poziția lui Macy, verificând rapid dacă soldatul are vreo rană neobservată în puseul de adrenalină din combat.

— *Ammo* rămasă? a întrebat Nielsen, verificând și dispozitivele optice – de noapte și cel de pe carabină.

— 500 de cartușe. Ar fi trebuit să tragem mai mult. Rahaturile astea sunt grele.

— Da, bine, până ce facem contactul cu Unitatea 2, trebuie să fim în siguranță.

Nielsen a bătut cu palma în casca soldatului, semn că verificarea a fost OK. Apoi acesta și-a verificat comandantul ca nu cumva să aibă vreo rană neobservată, și i-a confirmat OKul cu aceeași palmă în cască.

Nici ceilalți nu au fost răniți, iar nivelul *ammo* era încă la un nivel acceptabil. *Nu că ar conta*, se gândi Nielsen. *Mai putem susține una sau două lupte ca asta, înainte de a avea nevoie de realimentare*.

Scoase din buzunar un baton energizant HOOAH! și a mușcat din conținutul lipicios. *Va trebui să raționalizăm haleala dacă ajungem la obiectiv și nu e nimeni acolo*.

Gândul i-a făcut un nod în stomac.

La dracu, nu sunt pregătit pentru așa ceva, murmură, făcând să alunece pe gât îmbucătura de baton cu ajutorul apei, înainte de a se întoarce la restul echipei sale.

— OK, sus! Trebuie…

— Hei, se'gent! interveni Erwin, care privea prin lunetă. Vrei să vezi asta.

Nielsen și-a pus carabina în umăr, privind la rândul său prin luneta ACOG. La poziția inamică, praful începea să se așeze, și putea vedea pinii zdrențuiți de gloanțe mișcându-se. Mici alunecări de grohotiș alunecau de pe creastă, împreună cu un cadavru răsucit și îndoit, aproape de nerecunoscut.

Ceva masiv se ascundea în norul de praf. Nielsen a prins imaginea unui umăr lat, negru, prevăzut cu spini ascuțiți. Unul dintre pini a fost cuprins de niște gheare galbene care l-au smuls din pământ.

— Ce dracu-i asta? a întrebat Macy.

— Habar nu am, răspunse Nielsen, cu inima bubuind în piept.

— Eu trag în el, se hotărî Coutts, întinzând mâna la mânerul de încărcare de la M249.

— Stai, dracului. Doar… stai pe fază.

Au privit un moment cum „ce-o fi fost" se mișca greoi pe partea cealaltă a crestei. Au auzit zgomotul făcut de un alt copac smuls și avalanșa de pietre stârnite de căderea acestuia. Apoi a dispărut, lăsând în urmă doar liniște.

— Eh, asta e, constată Folen. Am luat-o razna cu toții. E timpul să ne ucidem unii pe alții.

— Așa e, Slavă Domnului, se întinse Coutts. Am obosit să mai car *tinicheaua* asta afurisită.

— Băi, curiștilor, nu aveți permisiunea mea să muriți, i-a repezit Nielsen. Trebuie să ajungem la locul de rendezvous. Mărim ritmul de deplasare până ne întâlnim cu Unitatea 2. Bianchi are *TacSat*ul, și vom putea apela Desolation ca să verifice dacă ei văd… *chestia* asta.

— A fost un bursuc, spuse Folen.

Coutts a chicotit:

— Bursucilor li se fâlfâie.

— Indiferent ce a fost, nu vreau să fiu cu voi, idioților, când o să apară din nou.

Nielsen și-a reluat marșul către pisc. Ceilalți au intrat în formație, mascându-și neliniștea cu glume și blesteme murmurate.

# # #

Cei din Unitatea 2 erau morți. Și nu doar morți; devorați, rupți în bucăți, împrăștiați pe întreg platoul pe care ar fi trebuit să se întâlnească. Nici unul nu putea fi identificat de la oarece depărtare. Era doar o învălmășeală de cadavre și tuburi de cartușe trase.

— Bursucul a ajuns primul aici, spuse Coutts, arătând gheară masivă înfiptă într-un cadavru care se răcea cu rapiditate. Ia uite la asta.

Îl trase afară, ținându-l ca pe o spadă.

— Aproape la fel de lungă ca scula mea.

— Vorbim despre asta? a întrebat Erwin, privind la Nielsen. Ori continuăm să pretindem că nu se întâmplă nimic ciudat?

— Eu zic să pretindem, spuse Folen.

A luat o bandulieră cu grenade, mânjită de sânge, de la un cadavru cu membrele smulse, și și-a pus-o pe umăr.

— Toată Unitatea e *terminată*, spuse Erwin, în voce simțindu-se un început de panică. Nu d'al de *hajji*[3] au făcut asta, se'gent. Acea… creatură, i-a ucis.

— Da, așa se pare, a fost de acord Nielsen.

Și-a scos ochelarii de protecție Oakley și a pus mâna pe umărul lui Erwin.

— Uite-te la mine. Scoateți ochelarii.

Erwin s-a executat.

— Nu contează cine a făcut asta. *Hajji*, bursucul…

— A fost monstrul din Loch Ness! se repezi Coutts, iar Macy și Folen au izbucnit în râs.

— Nu contează. Vom trece prin asta. Vom găsi T*acSa*t, apelăm Desolation, și ne cărăm dracului de aici. De acord?

O clipă, Erwin a rămas cu privirea pierdută peste umărul lui Nielsen. Acesta i-a dat o palmă, la care Erwin a clipit, apoi a dat afirmativ din cap.

— Da. De acord.

— Bine. Hai să căutăm afurisitul de radio.

Ceva începu să urle la sud de ei. S-au întors toți ca unul, lăsându-se într-un genunchi, în linie de tragere, cu fața în direcția

---

[3] Hajji (Hadji, Haji, Alhaji, Al hage, Al hag, El-Hajj) – inițial era un titlu dat musulmanilor care au efectuat un pelerinaj (hajj) la Mecca. În multe societăți musulmane a devenit un titlu onorific pentru un om respectabil.

piscului muntelui. Pâlcul de copaci de pe marginea platoului dispăruse, doborâți de aceleași gheare galbene ca cea care se afla acum legată la spatele lui Coutts.

— Ca să se știe, spuse Macy, introducând o bandă nouă de cartușe în a sa MK48. A fost o plăcere să servesc în armată împreună cu voi, *gentlemen*.

— Toate rezervele de muniție, la mine! a adăugat Folen când *ce-o fi fost* a urlat din nou. Ca să se știe, a fost apelul meu!

— Mișto rahatul ăsta de război! au strigat toți la unison, când un monstru a năvălind dinspre pisc, atacându-i.

Nu era un bursuc. Era un urs, sau un lup, sau un amestec de amândoi. Se mișca greoi pe toate patru picioarele, țepii ascuțiți de pe umeri vibrând la fiecare pas. Era sălbatic, cu ochi albi, și o limbă vânătă ce se bălămbănea printre colții lungi cât pumnalul de combat al lui Nielsen.

Avea peste 2 m înălțime la umăr. Când, deodată, s-a ridicat pe picioarele din spate, cu ghearele ca niște pumnale, a fost destul de înalt ca să acopere soarele aflat la asfințit.

Prea aproape pentru grenade, se gândi Nielsen și și-a comutat arma M4 pe AUTOMAT. Era prea aproape ca să rateze.

Macy deschisese deja focul. Era culcat pe pământ, iar reculul lui MK48 îl scutura cu putere. Gloanțele de 7,62 mm au șuierat prin aer împreună cu cele de 5,56 mm ale lui Coutts. Proiectilele cu tungsten acopereau trupul monstrului. După o secundă s-au alăturat Folen și Nielsen, urmați de *crack*ul continuu al carabinei de lunetist a lui Erwin.

Bestia s-a lăsat pe toate patru picioarele, continuând atacul în ciuda rafalelor trase asupra sa. S-a întors către Coutts, ghearele smulgându-i vesta ceramică, iar M249 a zburat prin aer. Acesta a căzut, s-a rostogolit din nou în picioare și a tras de la spate gheara recuperată. Soldatul a fandat către nasul și botul creaturii, strigând incoerent. Nielsen s-a mișcat, încercând să găsească o poziție mai bună de tragere către capul masiv al monstrului.

— F’te-n cur, bursucule! a răcnit Coutts.

Capul uriaș s-a aplecat și l-a prins de mijloc. Coutts a țipat, înecându-se cu sânge, dar încerca să-i implânte gheara în nas. Aceasta s-a rupt, când bestia și-a scuturat sălbatic capul, aruncându-l cu putere prin aer. Coutts a zburat peste marginea platoului.

Erwin i-a proptit în piept țeava armei sale EBR. A apăsat pe trăgaci până ce s-a golit magazia. Creatura a urlat, înfigând în el spinii de pe umăr. Aceștia i-au ieșit prin ceafă și au perforat vesta-antiglonț. I-a înhățat trupul cu mâna cu gheare și l-a înfundat între fălci.

Nielsen reîncărca blestemând, dibuind neîndemânatic magazia din polimer. Creatura s-a întors către el, fornăind, cu ochii albi dați peste cap. A reușit să reîncarce, în timp ce strigătele lui Macy și Folen erau acoperite de mârâitul gros al bestiei.

Era aproape peste el când, brusc, a început să se zbată. S-a oprit tremurând, scurmând și aruncând pământul în toate direcțiile. Și-a dus labele la cap, mârâind, cu spumă la bot.

— Hei! Aici!

Nielsen s-a întors ca să vadă un soldat ieșind din pâlcul de copaci de pe partea cealaltă a platoului. Barba deasă îi era acoperită cu sânge. Pe mâna stângă avea o rană urâtă, o tăietură de gheară lungă de vreo 15 cm. În dreapta ținea un dispozitiv în formă de farfurie atașat cu cabluri groase, cenușii, de un rucksack mare.

Își orientă dispozitivul către monstrul urlător. Mârâitul creaturii s-a transformat într-un imens urlet de durere. S-a întors și a rupt-o la fugă, tropăind la fel de puternic ca la venire.

Tânărul sergent s-a apropiat de străin. Acesta gâfâia de efort, dispozitivul tremurându-i în mână.

— Blestemăția asta a rămas fără baterii. Sunteți bine?

— OK, a răspuns Nielsen. Doar nițel cam scuturați.

— Cine dracu e ăsta? a întrebat Macy, venit împreună cu Folen lângă Nielsen.

Celălalt soldat și-a agățat dispozitivul la centură. Își scoase o un pachet de țigări mototolit din buzunarul de la umăr și i-a oferit una lui Nielsen. Acesta se holba la el. A dat din umeri și și-a aprins una.

— *Sergeant First Class*[4] Morris, se prezentă. Atașat la *Task Force* Griffin. Staționat la Camp Eisenhower, aflat la un *click*[5] nord de aici.

---

[4] SFC – grad militar în US Army (cod NATO OR-7); echivalent *plutonier*.

[5] Click – kilometru.

— Rahat, de-acolo ești, se răsti Folen. Ești staționat la Camp Rahat, și bei dintr-un *camelback* plin de minciuni tâmpite.

— N-aveți de unde ști despre Eisenhower, a continuat Morris, ignorându-l. E un centru subteran. CIA l-a construit în 2002, imediat după invazie. L-am tot folosit în ultimii 10 ani.

— Și, lasă-mă să ghicesc, a continuat Folen, aveți tot felul de rahaturi ciudate pe-acolo, inclusiv acea... creatură.

Se încruntă cu ochii la țigara care atârna de buzele lui Morris.

— Stai așa. Dă-mi și mie una.

Morris i-a întins pachetul și i-a dat și un foc, apoi a spus:

— Da. Tot felul de rahaturi ciudate, inclusiv cel cu numele de cod BARGHEST[6], pe care tocmai l-ați întâlnit.

— E un nume prostesc pentru un bursuc, spuse Nielsen. Un nume cretin.

Soldatul SF s-a încruntat.

— Nu e un *bursuc*. Este un Grizzly modificat genetic și dotat cu o grămadă de îmbunătățiri mecanice. Armele mici nu-i pot face nimic; are un inch de gel balistic-rezistent și o țesătură sintetică de păianjen sub piele. Mai toate organele sale sunt redundante și mai are și o baterie de *graphene* ca sursă de energie pentru cazul de moarte cerebrală.

— Îl poți ucide cu aia? a întrebat Nielsen, arătând spre dispozitivul atârnat la centura lui Morris.

— Nu. E un fel de telecomandă. Dar singura comandă care pare să funcționeze este '*screw off*'[7]. Nu-i pot controla, dar îi pot face să plece pentru un timp. Dacă ne putem întoarce la centru, eu...

— Stop! l-a întrerupt Folen. Ai spus '*îi*'. Te rog spune-mi că ai greșit, și voiai să spui '*îl*'.

— Nu. Acesta este unul dintre cei doi care au rămas.

# # #

Intrarea în Camp Eisenhower era o trapă în pământ ascunsă sub un strat fals de grohotiș. Morris i-a condus în jos pe

---

[6] barghest – termen inspirat din folclorul nordic englezesc – un monstru fictional, o creatură malefică ce se hrănește cu oameni.

[7] screw off – expresie argotică echivalentă cu '*fuck off*' – aproximativ: *șterge-o!*

o scară de oțel, care după 7 m ajungea într-un coridor din beton. Lumina palidă a corpurilor de iluminat pâlpâia, în timp ce ei înaintau cu armele pregătite să deschidă focul.

— Dacă reușim să ajungem în sectorul bionic, aș putea accesa sistemul de control, spuse Morris. Îi pot rechema de aici, iar apoi să folosesc butonul ‘*kill*’ după ce ajung înăuntru.

— Sau ai putea acționa butonul ‘*kill*’ fără a-i mai chema aici, interveni Folen, cu ochii la ușa de la capătul coridorului. Ar fi mai eficient.

— Nu putem lăsa *chestiile* astea să zacă pe undeva, aiurea, l-a repezit Morris. Crezi că Unchiul Sam vrea ca lumea să afle că face urși modificați genetic care să-i vâneze pe *hajji*? Ți se pare o strategie acceptabilă pentru opinia publică?

S-au oprit la ușă. Morris a tastat rapid un cod pe *keypad*.

— Îi chemăm înapoi, aici, și acționăm butonul ‘*kill*’ imediat ce îi auzim bântuind pe aici. Apoi chem un MEDEVAC, mergem acasă, și toți veți primi un premiu mișto și un weekend în Quatar.

Coridorul în care au intrat era acoperit de sânge. Bucăți de cadavre erau peste tot, și dâre de sânge înnegrit pe pereți.

— Ce trebuie să fi mers rău cu semnalele de comandă, spuse Morris când Macy a blestemat dezgustat. Cei trei *barghest* trebuiau să execute o patrulare standard noaptea trecută. În schimb, au devenit *berserk*[8]. Unitatea mea se afla deja în patrulare când unul ne-a prins în ambuscadă. Am reușit să-l doborâm, dar eu am fost singurul care am scăpat cu viață.

— Credeam că voi, tipii SF, aveți puteri magice în barbă, a spus Nielsen, ținându-și carabina bine fixată în umăr. Pe tine nu te-a protejat barba?

— *Fuck you!*

Morris și-a presat bandajul israelian[9] de pe rană.

— Aici facem la stânga.

Echipa de exterminare (*kill team*) a înaintat pe un alt coridor mânjit cu sânge. De o parte și de alta a acestuia erau încăperi; aveau ușile doborâte, vitrine de sticlă sparte, și echipament de laborator distrus și împrăștiat peste tot.

Morris s-a oprit puțin într-una dintre ele.

---

[8] Berserk – antic războinic scandinav, ‘*turbat*’ în luptă/scăpat de sub control.

[9] Bandaj israelian – special conceput pentru trusele de prim-ajutor, folosit pentru stoparea hemoragiilor în cazuri de urgență/combat.

— Ca lumea, spuse.

Nielsen l-a urmat înăuntru, aproape împiedicându-se de rastelele cu arme răsturnate. Pistoale-mitralieră, carabine semiautomate și arme anti-tanc erau răspândite peste tot.

— Macy, Folen, veniți aici, a ordonat, deschizând repede o cutie cu grenade HEDP[10].

— Luați cu voi cât puteți duce. Lăsați-vă vestele; oricum nu vă vor apăra de creaturile alea.

— Aici!

Macy a găsit două arme ușoare anti-tanc M72. I-a dat una lui Folen, iar pe cealaltă a păstrat-o pentru el.

— Mai e ceva aici…

A scos un tub lung, gol, prevăzut cu un mâner din lemn, ca de pistol.

— Acesta e un *Gustaf*[11], 84 mm, fără recul, l-a recunoscut Morris, jucându-se cu o telecomandă luată dintr-un dulap aflat încă în picioare.

— Vreuna dintre chestiile astea pot doborî creaturile? a întrebat Nielsen.

— Dacă tragi în centrul masei, ar trebui să provoace destule avarii sistemelor mecanice și organice ale *barghest*ului ca să-l oprească total. Iar dacă nu…

Deodată, o cutie mare, metalică, aflată în colț, a căzut cu un zgomot puternic. Un robot cu șenile a ieșit din ea și s-a oprit lângă Morris. Era înalt cam de 1,20 m și prevăzut cu un suport pe care erau montate mitraliere și un sistem de quadruplu de lansatoare de rachete.

— Acesta este MAARS-bot[12], spuse Morris bătând amical robotul cu palma. Este dotat cu o mitralieră XM806 de calibrul .50, alte două de calibrul 7,62 mm, M240L, și o armă incendiară M202AI FLASH[13].

— Mișto, făcu Macy. S-a răsculat și încearcă să ne halească pe noi?

---

[10] HEDP - High Explosive Dual Purpose M433 – grenade.

[11] Carl Gustaf – armă antitanc fără recul, calibrul 84 mm.

[12] MAARS - Modular Advanced Armed Robotic System – sistem robotizat modular cu arme avansate.

[13] **M202 FLASH** (**FLame Assault SHoulder**) – lansator portativ/de pe umăr de rachete incendiare de 66 mm, compus din patru tuburi.

Cuvintele i-au fost aproape acoperite de un urlet venit de undeva din interiorul Centrului. Morris a blestemat:

— *Fuck*, unul dintre cei doi este deja acasă. Trebuie să mergem. Acum. Urmați-mă!

A sprintat afară din încăpere, cu MAARS-bot pe urmele sale. Ceilalți l-au urmat către sectorul bionic, punând rapid pe umeri lansatoarele de rachete.

— Este drept înainte, a strigat Morris când au cotit după un colț. Oh, fir-ar…

*Barghest*ul pe care-l întâlniseră anterior se afla acum drept în fața lor. Pierdea lichid hidraulic și sânge roșu-întunecat. Părea și mai masiv în acest spațiu mic și închis. Urla, cu spinii de pe spinare zgâriind și perforând tavanul.

— *Bursuc* la ora 12! a strigat Folen, lăsându-se imediat într-un genunchi și deschizând focul.

A tras la foc automat, golindu-și magazia de 30 de cartușe în câteva secunde.

— Grenade! a strigat Nielsen când *barghest* a șarjat.

Proiectilele HEDP au zburat prin aer, fiecare lovind în picioarele din față ale bestiei. Nielsen simțea căldura intensă a exploziei produsă la o distanță atât de mică. A început să tragă și el împreună cu Macy, care trimitea din MK48 un șuvoi continuu de gloanțe perforante drept în monstru.

— Morris, folosește tâmpenia aia de pistol cu raze! a răcnit Macy.

— A murit bateria! a răspuns, aruncându-și rucksackul mare cu un blestem.

A acționat telecomanda pentru MAARS-bot, mormăind o litanie profană pe când ajusta comenzile robotului.

— Acum, Morris! Dă-i drumu'! a strigat și Nielsen.

Barghest era aproape peste ei, devenind parcă tot mai mare, și fără să fie stânjenit de litrii de sânge și lichid hidraulic negru pe care-i pierdea din răni.

— Al meu e!

Robotul a *ciripit* plăcut, iar lansatoarele de rachete de pe suportul central s-au trezit la viață. Patru rachete incendiare, de 66 mm, au vuit prin aer, lovind în plin una după alta. Picioarele din față ale monstrului au fost retezate. Una dintre rachete a explodat în interiorul *barghest*ului împroșcându-i pe toți cu sânge, mațe și părți mecanice. Scheletul metalic al creaturii a fost

expus la vedere, împreună cu cablurile care provocau scântei, și organe aburinde.

*Barghest*ul lipsit de rațiune, a continuat să înainteze ajutându-se doar cu picioarele din spate. *Kill Team* și-a păstrat tirul susținut până ce acesta a ajuns la câțiva pași de ei. S-a oprit în sfârșit, chiar în fața lui Folen, un scârțâit metalic semnalând *moartea* sursei sale primare de energie.

Folen s-a uitat la fălcile masive și însângerate. A chicotit și i-a tras un șut în ochi.

*Barghest*ul s-a întins înainte și și-a înfipt colții în piciorul lui. Folen a răcnit agonic când bestia a început să-și scuture capul dintr-o parte în alta. Piciorul i-a fost smuls din șold, sânge roșu arterial, țâșnind prin aer.

Și ceilalți au început să strige, băgând gloanțe în capul creaturii până ce acesta s-a transformat într-un terci roșu-negru pe dalele sparte.

Nielsen a venit imediat lângă Folen. Soldatul a strâns brațul sergentului, privindu-l cu un amestec de amărăciune și supărare.

— Nielsen... Spune-i soției mele...

Sergentul i-a strâns mâna.

— O voi face, Folen. Promit.

— Nu... ascultă. Spune-i soției mele să... - Nielsen se aplecă, până ce buzele lui Folen au fost lângă urechea sa - ... *fuck* Trump.

— Fir-ar să fie, a izbucnit Nielsen, ridicându-se când Folen a chicotit scurt înainte de a muri. Macy câtă *ammo* ți-a mai rămas?

— Am *Winchester*ul, a răspuns Macy, aruncându-și la pământ MK48. Voi lua LAW[14]-ul lui Folen. Și M4, ca să am cu ce să mă sinucid când totul se va termina.

— Bună idee.

Se întoarse spre Morris, și-i arătă cadavrul imens ce bloca coridorul.

— Nu-l putem ocoli. Mai este vreo altă cale să ajungem în sectorul bionic?

— Da. Trebuie să ne întoarcem puțin, dar vom ajunge acolo repede, dacă ne grăbim. Urmați-mă!

---

[14] LAW – light anti-tank weapon – armă ușoară antitanc.

Sectorul bionic era la fel de mare ca un centru de comandă de nivel brigadă, așa cum văzuse Nielsen. Ecrane imense acopereau pereții. Erau mai multe rânduri de birouri și ceva ce semăna cu un laborator într-o încăpere separată, aproape de capătul estic al sectorului. Nu se vedea nici un semn de violență, cum erau peste tot în Centru; totul era nemișcat – o liniște aproape senină.

— Ar fi bine să mă propui pentru o *Bronze Star*[15] cu *Valor*[16], îi spuse Macy lui Morris, luând o poziție defensivă în spatele unui rând de birouri.

Și-a luat LAW, a extins tubul rachetei, și l-a pus ușor pe umăr.

— Voi contesta orice propunere de medaliere ar face pentru tine, a replicat Nielsen, îngenunchind în spatele birourilor din partea cealaltă a lui Macy. Ai o atitudine greșită. Poate că vei obține un certificat de participare. Poate.

— OK, *doamnelor*, spuse Morris de la unul dintre computere, la care tasta furios. Am trimis comanda de întoarcere acum un minut. Tot ce avem acum de făcut este să așteptăm.

Abia îi ieșiseră cuvintele de pe buze când solida ușă de oțel prin care intraseră a căzut laolaltă cu o mare parte din zid. *Barghest*ul rămas a năvălit înăuntru, direct către Morris și consola de control. Nielsen a blestemat, apăsând trăgaciul lansatorului fără recul, iar Macy a deschis focul cu LAW. Proiectilul lui Nielsen a lovit în laboratorul bionic și a explodat cu un sunet înfundat. Sticla s-a spulberat în toate părțile, bucățile ascuțite silindu-l să se adăpostească.

MAARS-bot a deschis focul cu toate patru mitralierele montate pe șasiu. Gloanțele de 7,62 mm răsunau puternic când penetrau armura subcutanată a monstrului. Gloanțele de calibrul .50 smulgeau bucăți mari din flancurile *barghest*ului. Deși îi lipsea cea mai mare parte din piciorul anterior stâng datorită atacului precis cu rachetă a lui Macy, a reușit să se târască printre rândurile de birouri până la Morris.

---

[15] Bronze Star – medalie acordată membrilor Forțelor Armate ale SUA pentru servicii meritorii, sau comportament eroic în combat.

[16] Valor – mic însemn metalic (6,4 mm) sub forma majusculei ‘**V**’ care se atașează la bareta unei decorații. Subliniază faptul că deținătorul și-a obținut medalia pentru eroism dovedit direct în luptă.

A urmat un scurt moment de strigăte panicate, care abia se auzeau peste zgomotele făcute de barajul continuu de gloanțe. Macy a tras cu LAW pe care-l recuperase de la Folen, reușind să distrugă complet partea stângă a cutiei toracice a monstrului. Sânge și lubrifiant presurizat a țâșnit în toate părțile, cabluri sub tensiune care scoteau scântei când se loveau unul de altul.

S-a întors cu fața către ei ținând în fălci o parte din ce mai rămăsese din Morris. Consola la care acționase soldatul SF era distrusă, fără putință de a mai fi reparată. *Barghest* a urlat, aruncând prin aer o bucată din piciorul lui Morris.

— *Fuck you!* s-a răstit Nielsen, apăsând trăgaciul lui M320.

Grenada de 40 mm l-a lovit peste bot cu un scârțâit de metal răsucit. Macy a armat și aruncat una după alta două grenade, ambele explodând sub abdomenul mare al monstrului.

MAARS-bot a continuat să-și trimită șuvoiul de tungsten și plumb. Țintă a unei asemenea puteri de foc, pielea exterioară a *barghest*ului a fost zburătăcită în franjuri până ce a rămas la vedere doar scheletul metalic. Acesta a răsturnat robotul pe o parte și a continuat să-l lovească cu sălbăticie cu labele puternice.

— MAARS-bot, nu! a strigat Macy. Salvează-te, prietene!

Robotul a răspuns cu o *ciripitură* slabă, înainte de a exploda trimițând în toate părțile o ploaie de bucăți metalice ascuțite.

Barghest s-a întors asupra lui Macy. Infanteristul s-a dat înapoi precipitat, trăgând rafale scurte, bine controlate în botul bestiei ce înainta către el. S-a împiedicat de un monitor de computer și a căzut. *Barghest* a urlat, ridicându-se pe picioarele din spate, gată să-i dea o lovitură zdrobitoare.

Proiectilul de 83 mm ce-i mai rămăsese lui Nielsen l-a lovit în coaste, în partea dreaptă, detonând cu tunetul unui mortier. A spulberat monstrul din interior către exterior. Partea superioară a trupului s-a lovit de tavan, împrăștiind sânge peste tot. O clipă mai târziu a căzut pe podea, cu ochii uitându-se parcă acuzatori la ucigașul său.

Sergentul s-a apropiat șchiopătând de Macy și l-a ajutat să se ridice. Acesta s-a uitat la cadavrul secționat în două, apoi și-a întors ochii la Nielsen:

— Ăsta-i un rahat!

SFÂRȘIT